

موسسه همکاری برای صلح و ترقی (CPD)

کمپاین ۱۹ روزه جلوگیری از سؤاستفاده و خشونت در برابر کودکان و جوانان در افغانستان

قطعهنامه

۱۹ نوامبر ۲۰۱۳

افغانستان از نظر نفوس یک کشور جوان در جهان محسوب شده، که به اساس تخمین های احصائیوی ۶۸ فیصد نفوس آنرا جوانان با سن کمتر از ۲۵ سال تشکیل میدهد. جوانان افغان در طی یک دهه گذشته با وجود دسترسی به امکانات محدود در عرصه های مختلف پیشرفت های قابل ملاحظه داشته و بیرق کشور را در میادین مختلف جهانی برافراشته اند. با وجود تلاش های دولت، جامعه جهانی و نهاد های جامعه مدنی در جهت کاهش مشکلاتی که فرا راه پیشرفت جوانان و اطفال کشور قرار دارند، بازهم کودکان و جوانان افغان با مشکلات کثیر دست و گریبان بوده، که برطرف نمودن آن وجیه دولت میباشد.

موسسه همکاری برای صلح و ترقی (CPD) از آوان تاسیس خویش برای حقوق کودکان و جوانان فعالیت نموده و بدین باور است، که برای رفاه و آسایش افغانستان باید روی کودکان و جوانان کشور سرمایه گذاری قانونی صورت گرفته و جهت برطرف نمودن مشکلات شان از تمامی راه حل های ممکنه کار گرفته شود. به باور ما مشکلات عمده کودکان و جوانان افغان ازین قرار است:

۱. معارف و تحصیلات عالی:

- تدریس در مکاتب و پوهنتون ها به کیفیت متوقعه نبوده و لازم است، تا در مطابقت با نورم های جهانی در بلند بردن کیفیت تدریس تلاش های بیشتری صورت بگیرد. کمبود استادان مسلکی در پهلوی سایر عوامل روی کیفیت تدریس تاثیر منفی میگذارد و نیاز است، که برنامه های تربیه معلم به تمام کشور توسعه یافته و ازین طریق روی نسل جوان کشور سرمایه گذاری صورت گیرد.
- هرچند از یک دهه بدینسو در بخش معارف کار زیاد صورت گرفته، اما هنوز هم تعداد زیاد کودکان و جوانان افغان به آموزش ابتدائیه، ثانوی و مسلکی دسترسی نداشته و دولت باید از طریق گشایش

مجدد مکاتب بسته شده و احداث مکاتب جدید در مناطق ناامن کشور، زمینه آموزش را برای افغان ها مساعد ساخته و از ثبات و ترقی کشور ضمانت کند.

- فساد اداری بزرگترین مانع در برابر پیشرفت معارف بوده و بصورت مستقیم نسل جوان را متاثر میسازد. با کم ساختن بیروکراسی و استفاده از تکنالوژی جدید در مدرن سازی سیستم معارف میتوانیم به سرعت، شاهد تغییرات مثبت باشیم.
- ما شاهد تقلبات گسترده در امتحانات کانکور چند سال اخیر بوده، و خواهان توجه جدی مسوولین بدین مسئله هستیم. باید میکانیزم شفاف ایجاد گردد، که با استفاده از آن هر شاگرد به اساس توانایی و استعدادش به ارزیابی گرفته شود.
- وزارت تحصیلات عالی باید بورس های تحصیلی را بر بنیاد لیاقت و استعداد متقاضیان تخصیص داده و به اساس یک میکانیزم شفاف و بدون تبعیض و تعصب برای تمام افغان ها زمینه ادامه تحصیلات را در خارج از کشور فراهم سازد.

۲. جوانان و بیکاری: جوانان منحصیث یک نیروی دارای مهارت و استعداد میتوانند در ایجاد تغییر مثبت در جامعه رول موثر و سازنده داشته باشند. به اساس ارقام وزارت کار، امور اجتماعی، شهدا و معلولین در حدود هشت صد هزار افراد واجد شرایط کار در سراسر کشور بیکار هستند، و این در حالیکه، که از یک سو نیروی کار به سرعت در حال انکشاف است و از سوی دیگر فرصت های کاری در مقابل این انکشاف بصورت قابل ملاحظه کم میباشد و اگر این فاصله کم نشود تعداد بیشتر جوانان ما به کارهای نامشروع مانند دزدی، اعتیاد به مواد مخدر، مهاجرت های غیرقانونی، قاچاق وغیره دست خواهند زد. ازینرو از دولت میخواهیم، تا در کاهش مشکل بیکاری جوانان و بالاخره امحای آن دست به تلاش جدی بزنند.

۳. مواد مخدر: در حدود یک میلیون افغان به مواد مخدر معتاد بوده، که اکثریت آنها را جوانان تشکیل میدهد و مهمترین عوامل این پدیده بیکاری، کشت مواد مخدر و خرید و فروش آزاد آن و نیز مهاجرت ها محسوب میگردد. ازین جهت از دولت تقاضا مینماییم، تا جامعه و نفوس کشور بخصوص کودکان و جوانان را ازین مصیبت بزرگ نجات دهد.

۴. گماشتن نوجوانان در صفوف نیروهای مسلح: هرچند دولت افغانستان تلاش مینماید، که نوجوانان کمتر از هژده سال را در صفوف نیروهای مسلح جذب نکند، اما گفتنی است، که هنوز هم نوجوانان کمتر از هژده در صفوف اردوی ملی و پولیس مشغول اجرای وظیفه اند. از جانب دیگر در اکثریت عملیات هاییکه از جانب مخالفین مسلح

دولت صورت میگیرد، از نوجوانان کمتر از هژده سال کار گرفته میشود. ازینرو ما از دولت افغانستان و مخالفین مسلح میخواهیم، تا از جذب نوجوانان کمتر از هژده سال در صفوف نظامی خویش جداً احتراز نمایند.

۵. جوانان و مهاجرت: به اساس آمار سازمان ملل متحد، افغانستان در جهان از جمله کشورهای محسوب میگردد، که بیشترین تعداد پناه جو را دارا میباشد. بسیاری از جوانان افغان به امید ساختن یک زندگی خوب بصورت غیرقانونی به مهاجرت دست زده، با مشکلات فراوان دست و پنجه نرم کرده و حتی برای بعضی ها به قیمت جان شان تمام میشود. ازینرو دولت افغانستان باید از یک طرف جلو مهاجرت های غیرقانونی را گرفته و در داخل کشور زمینه کار را برای جوانان فراهم سازد و از جانب دیگر در تفاهم با جامعه بین المللی راه را برای مهاجرت های قانونی هموار نموده، تا مهاجرین افغان در هر کشوری که زندگی میکنند مانند شهروندان اصلی آن کشور از حقوق مساوی برخوردار باشند.

۶. نهایی کردن پالیسی ملی جوانان و تطبیق آن: وزارت اطلاعات و فرهنگ باید در نهایی ساختن پالیسی ملی جوانان و تسهیل تطبیق آن به جدیت تلاش نماید.

۷. جوانان و انتخابات: جوانان باید در آینده سیاسی کشور سهم فعال و سازنده داشته و آینده خود را خود رقم زده و با سهمگیری فعال در انتخابات سال ۱۳۹۳ به کسی رای بدهند، که برنامه های عالی و عملی برای کشور و ملت بخصوص نسل جوان داشته باشد.

۸. جوانان و امور تولیدی: دولت باید از طریق فراهم نمودن فرصت های کاری در سکتور تولیدی عامه و خصوصی برای جوانان (دختران و پسران) زمینه مشارکت شانرا در پیشرفت اقتصادی کشور تسهیل نماید.

۹. جوانان و مشکلات اجتماعی - فرهنگی: نفرستادن دختران به مکاتب، عدم دخیل بودن جوانان در تصمیم گیری، نداشتن حق انتخاب در ازدواج، طویانه بلند، جنجال های خانوادگی، ازدواج های اجباری و قبل از سن قانونی وغیره از جمله مشکلاتی اند، که جوانان افغان با آن مواجه بوده و دولت باید از تمام طرق ممکنه در جلوگیری و حل این مشکلات تدابیر اتخاذ نماید.

۱۰. بودیجه ملی و تخصیص ویژه برای جوانان: سال پار بسیاری وزارتخانه ها کمتر از پنجاه فیصد بودیجه انکشافی خویشرا به مصرف رسانیده بودند، که در پهلوی متاثر ساختن شهروندان در مجموع اثرات ناگواری را روی جوانان و کودکان کشور داشته است. از جانب دیگر تخصیص بودیجه برای سکتورهاییکه به امور کودکان و جوانان ارتباط میگیرند، باید مطابق به نیازمندی بوده و نیز در جریان سال مالی از نحوه مصرف آن کنترل جدی صورت گیرد.

